

Христово“ и влѣзе въ олтаря. Пѣвцитѣ запѣха грѣмко и тържествено. . . Следъ малко богослужението се свърши. Отидохме при свещеника, земахме нафора и тръгнахме за дома. Бѣше още тъмно. Всички хора носѣха въ ржка запалена свѣщъ, а падналата мъгла бѣ освѣтена като свѣтълъ облакъ.

По пѣтя, докле си идемъ, срещаше многобройни момчета съ торбички презъ рамо и дебели сопи въ ржце. Кучетата ужасно ги лаятъ. Това сж *коледари*. Ходятъ отъ кжща на кжща, поздравяватъ стопанитѣ съ празника и пожелаватъ *здраве и добрини*. Дойдоха коледари и у дома. Запѣха своята сладкозвучна народна пѣсень:

„Замжчи се Божа майка,
Да си роди Христа Бога. . .
Ой Коледо, мой Коледо! . .
Колко звезди на небето
Толко здраве въ тая кжща. . .“

Татко имъ даде пари, а мама насипа въ торбичкитѣ имъ сливи, круши, ябълки, орѣхи. . .

Като влѣзохме въ кжщи, заварихме софрата готова; мама, баба, какини бѣха преварили и сварили голѣмия пѣтель. Сладка чорба, посипана съ черенъ пиперъ, бѣ сложена и ние съ дървенитѣ лъжици нетърпеливо чакаме. Сложиха готвено. Извадиха сирене съ кисело млѣко, грозденица и други.

Щомъ се наядохме, и се съмна. Въ кочината грохтѣше грамаденъ шопаръ, колкото една малка крава. Той бѣ обреченъ за жъртва. Дѣдо, татко и двамата ми голѣми братя наточиха ножъ и излѣзоха. Тѣ отидоха предъ кочината. Горкото животно помисли, че ще го хранятъ и кротко се приближи до вратата съ мило грохкане. А тѣ се спуснаха, хванаха го и го извлѣкоха на срѣдъ двора. Ние се затекохме да видимъ, що ще